

ماجراهای تام بامبادیل

جی. آر. آر. تالکین

ترجمه: رضا کیامحمدی
مشاور ادبی: فاطمه سهرابی

فهرست

- مقدمه ۱۱
- فصل اول؛ ماجراهای تام بامبادیل ۱۷
- فصل دوم؛ بامبادیل به قایق سواری می رود ۳۱
- فصل سوم؛ بی پروایی ۴۹
- فصل چهارم؛ می، شاهدخت کوچک ۵۹
- فصل پنجم؛ مرد ماه نشین تا دیروقت بیدار ماند ۶۷
- فصل ششم؛ مرد ماه نشین خیلی زود پایین آمد ۷۵
- فصل هفتم؛ ترول سنگی ۸۵
- فصل هشتم؛ پری چشمک زن ۹۳
- فصل نهم؛ میولپ ها ۱۰۵
- فصل دهم؛ پیل ۱۱۱
- فصل یازدهم؛ فاستیتوکالون ۱۱۵
- فصل دوازدهم؛ گربه ۱۲۱
- فصل سیزدهم؛ عروس سایه ۱۲۵
- فصل چهاردهم؛ گنجینه ۱۲۹
- فصل پانزدهم؛ ناقوس دریایی ۱۳۷
- فصل شانزدهم؛ آخرین کشتی ۱۴۹

تام بامبادیل پیرمرد شاد و خوشحالی بود

لباسش آبی روشن و چکمه‌هایش زرد بود

کمربندش سبز و شلوارش از چرم

پوشیده بود کلاهی بلند با پَر قوی نرم

زندگی می‌کرد زیر تپه جایی به نام ویتی‌ویندل^۱

دشتی پر چمن تا دره‌ای پر درخت و کامل

تام پیر تابستان‌ها در چمن‌زار قدم می‌زد

برای آلاله‌ها می‌دوید پی سایه‌های بی‌حد

غلغلک می‌کرد زنبورهای عسلی که در میان‌گل‌ها وزوز

می‌کردند را

به کنار رود می‌نشست و سپری می‌کرد پشت سر هم ساعت‌ها را

آن‌جا ریشش به درون آب بود آویزان

بالا آمد گلدبری^۲ دختر بانوی رودخانه، خرامان

کشید ریش آویزان تام را و او شد خیس

1. Withywindle

2. Goldberry

زیر نیلوفرهای آبی افتاد در آب با سر و گیس

«آهای تام بامبادیل، به کجا می‌روی؟»

گلدبری زیبا گفت این را، «ترکاندن حباب‌ها را باعث

می‌شوی.»

«ماهی بالدار و سمور آبی قهوه‌ای‌رنگ را می‌ترسانی،»

«مرغابی‌ها را می‌ترسانی و کلاه بردارت را می‌خیسانی!»

«ریشم را پس بده، ای دوشیزه‌ی زیبای رود!»

تام بامبادیل این را گفت: «وگرنه خودم می‌آیم در آب خیلی

زود.»

«به زیر آب برو! دوباره بخواب جایی که آبگیر سایه افکنده،»

«بانوی جوان رودخانه، برو پایین‌تر از جایی که درخت بید ریشه

پراکنده!»

برگشت به خانه‌ی مادرش در عمیق‌ترین گودال

گلدبری جوان شناکنان رفت و تام ماند بی‌خیال

در آفتاب نشست به زیر ریشه‌های گره خورده‌ی بید

برای خشک کردن چکمه‌های زرد و کلاه پردار بی‌تردید